

FIRST LANGUAGE THAI

0518/01

Paper 1 Reading and Directed Writing

May/June 2018

INSERT

2 hours

READ THESE INSTRUCTIONS FIRST

This Insert contains the reading passages for use with the Question Paper.

You may annotate this Insert and use the blank spaces for planning. This Insert is **not** assessed by the Examiner.

คำสั่ง สำหรับผู้เข้าสอบ

ใบโบแทรกนี้มีบทความสำหรับการอ่านเพื่อใช้ร่วมกับข้อสอบ

นักเรียนสามารถจดบันทึกในใบแทรกนี้และใช้หน้ากระดาษว่างสำหรับวางแผนการเขียนได้
กรรมการตรวจข้อสอบจะไม่ตรวจใบแทรก

This document consists of **5** printed pages and **3** blank pages.

ให้นักเรียนอ่านบทความที่ 1 และตอบคำถามข้อที่ 1 ในข้อสอบ

บทความที่ 1

รองเท้านักเรียนคู่ใหม่

(ดัดแปลงจาก "พ่อของฉัน" โดย Saiyos, 2015)

"ป้า...รองเท้านักเรียนของหนู คับจนใส่เกือบไม่ได้แล้วครับ" เด็กน้อยบอกผู้เป็นพ่อก่อนเปิดเทอมใหม่

พ่อของทุเงียบไปพักหนึ่งก่อนจะยิ้มออกมา

"เดี๋ยวพ่อก็ไปช่วยป้าขายของนะทุ เสร็จแล้วไปซื้อรองเท้าด้วยกัน"

ช่วงเวลานี้ "เงินทอง" ช่างหาได้ยากเหลือเกิน การค้าขายก็ไม่เฟื่องฟูเหมือนเมื่อก่อน ผู้คนส่วนใหญ่พากันไปจับจ่ายใช้สอยที่ห้างสรรพสินค้า ที่ค้าขายได้ก็เพียงแค่อบประทังชีวิตเท่านั้น คำว่า "ทรงๆ ทรุดๆ" คงจะนิยามได้สำหรับสถานะของ อาชีพของเขาในเวลานี้ แต่สำหรับวันพ่อก็แล้ว เขาได้แต่หวังว่าจะมีโชคในการค้าขายขึ้นมาอีกครั้ง

เด็กน้อยอยากจะทำเรื่องให้ถึงวันพ่อก็เร็วๆ เขาถอนแทบไม้หลักนึกถึงเกมของแถมจากรองเท้าที่ห้อยแขวน เช่น เกมทอดลูกเต๋าของแถมจากรองเท้าที่ห้อยพันซ์ เกมโจรสลัดจากรองเท้าที่ห้อยเบนจิก เขานึกถึงไม้บรรทัดสามมิติ และตารางสอนสี่สอย จากถุงเท้าเคนจิง เปิดเทอมใหม่นี้เขาจะได้มีของเล่นใหม่ๆ มาเล่นกับพี่สาวและน้องชาย

ผู้เป็นพ่อได้พาลูกชายมาช่วยค้าขาย วันนี้เขาไม่มี "โชค" ในการค้าขายเลย จนเขาอดส่งสารลูกชายไม่ได้ เด็กน้อยนั่งสัปหงกฝ้าแวงขายของตลอดทั้งวัน คงเป็นเพราะว่า..."เปิดเทอม" ที่ทำให้ผู้คนไม่ออกมาจับจ่ายใช้สอยอย่างที่ควรจะเป็น เขาขายของแทบไม้ไม่ได้เลยตั้งแต่เช้าถึงเย็น ก่อนเก็บร้าน เขายื่นเงินให้เด็กน้อย ๑๐ บาท ก่อนที่จะเอ่ยว่า

"เอาไปซื้อขนมกิน เหลือทอนแล้วค่อยมาคืนป้านะ"

"ขอบคุณครับ ป้า" เด็กน้อยยิ้มกว้าง

เด็กน้อยเดินไป "สำรวจ" ร้าน "ว่าที่" รองเท้านักเรียนคู่ใหม่ของเขา ร้านแรกที่เขาหมายตาคือ ร้าน "เบนจิก" เด็กน้อยกระทำการ "ลูบคลำทางสายตา" กับรองเท้านักเรียน รุ่น "บีเอ็มสองพัน" ซึ่งมีของแถมปืนเกมโจรสลัด จากนั้นเขาไปที่ร้าน "สุขสันต์สตรี" เพื่อดูรองเท้า "พันซ์" กับของแถม "เกมทอดลูกเต๋า" และถุงเท้า "เคนจิง" กับ "ไม้บรรทัดสามมิติ" และ "ตารางสอนลายการ์ตูน" จากนั้น เด็กน้อยก็วิ่งด้วยหัวใจพองโตกลับไปหาพ่อ เขาคิดว่าไม่ว่า "รองเท้านักเรียน" ยี่ห้อไหน ก็มี "ของแถม" ที่เขาชื่นชอบทั้งนั้น

"ป้า ผมคืนเงิน ๑๐ บาทครับ"

"อ้าว...ไม่ได้กินขนมเหรอ ทุ" พ่อสงสัย

"ไม่ละครับ เก็บไว้ซื้อรองเท้าดีกว่า" เด็กน้อยตอบด้วยภาษาชื่อ

เมื่อได้ยินคำพูดของลูกชาย เขาถึงกับสะท้อนใจ...พลางคิดถึงเงินที่มีอยู่ภายในกระเป๋า...

"ไป ทุ ไปซื้อรองเท้าก่อนกลับบ้านกัน เออ..." "ถุงเท้า" เก่ายังใช้ได้อยู่ใช่ใหม่มูลูก..."

พ่อได้ยินคำถามของพ่อ เด็กน้อยใจแป้ว คิดไปไกลว่า ความฝันที่จะได้ "ไม้บรรทัดสามมิติ" และ "ตารางสอน" เริ่มเลือนรางเสียแล้ว

"ก็พ่อได้ครับป้า แต่ว่า...ยางยืดหมดแล้ว ต้องใช้หนังยางรัด"

"เดี๋ยวถ้าใช้ไม่ได้จริงๆ ค่อยซื้อใหม่วันหลังนะ ไปซื้อรองเท้ากัน" พ่อเอ่ย

5

10

15

20

25

- พ่อของเขาได้พามาที่ร้านของชำเก่าๆ ร้านหนึ่ง เด็กน้อยมองเห็นรองเท้านักเรียนราคาถูกลอยอยู่ในถุงพลาสติก
สีมอซอ ไม่มีของแถม หัวใจของเด็กน้อยขณะนี้ คล้ายกับถูกปล่อยลมไปจนแบนแต่ 30
- "เท้าไหนละเฮีย คุณนี่" พ่อถามเจ้าของร้าน
- เด็กน้อยไม่รู้ว่าจะรองเท้าราคาเท้าไหน แต่ "ความฝัน" ของเขาได้พังทลายไปหมดแล้ว เขาได้ยินเพียงแค่เสียง
ต่อรองราคากระหว่างพ่อกับเจ้าของร้าน มีคำมากมายในการสนทนาที่เด็กน้อยไม่เข้าใจ และ "ไม่ได้บอกผ่าน"
มีความหมายว่าอย่างไร เด็กน้อยรู้อย่างเดียวว่า "รองเท้านักเรียนใหม่" คุณนี่ สำหรับเขา "ไม่ผ่าน" ด้วยประการทั้งปวง
"ใส่คู่เก่าไปก่อนได้ไหม...หุ" พ่อเอ่ยถามหลังจากการต่อรองราคาไม่สำเร็จ 35
- "ครับ" เด็กน้อยตอบด้วยเสียงสะท้อน
- "ถ้าไม่ได้ราคานี้ก็ไม่เอา เฮีย" พ่อของเขาส่งรองเท้าคืนเจ้าของร้าน
- เมื่อถึงบ้าน เด็กน้อยมีอาการซึมเศร้า ผู้เป็นพ่อรู้สึกสงสารลูกชาย เขาจึงคิดหา "หนทาง" อยู่ครู่ใหญ่ ในที่สุด
เขาก็ "คิดออก"
- วันต่อมาผู้เป็นพ่อได้พาเด็กน้อยไปซื้อรองเท้าอีกครั้ง เด็กน้อยหน้าบานเป็นกระดิ่งเมื่อพ่อพาเขาไปร้าน "เบนจี่"
และซื้อรองเท้า "บีเอ็มสองพัน" ให้เขา เด็กน้อยดีใจมากที่ได้รองเท้าในฝัน และ "เกมโจรสลัด" เท่านั้นยังไม่พอ พ่อยังพาไป
ร้าน "สุขสันต์สตรี" และซื้อถุงเท้า "เคนจิง" ให้อีกสามคู่ เขายังได้ "ไม้บรรทัดสามมิติ" และ "ตารางสอน" อีกด้วย
- เด็กน้อยมีความสุขมาก เขาไม่รู้หรอกว่าถุงเท้าและรองเท้าใหม่คู่นั้น ป้าของเขาได้เสีย "พระเครื่องเมืองสุพรรณ"
หนึ่งใน "ของรักของหวง" ของป้าเขาไปแล้ว "หนึ่งองค์"
- ผมยังจำได้ถึงเหตุการณ์ในวัน "เปิดเทอม" อยู่เสมอ เด็กๆ อยากให้เปิดเทอมไวๆ จะได้มีชุดใหม่ รองเท้าถุงเท้าใหม่ 45
- หนังสือใหม่ โดยไม่รู้ว่าเป็นของใหม่ๆ เหล่านั้น แลกมาด้วย "หยาดเหงื่อ" ของพ่อแม่ ผมรู้สึกภูมิใจที่ไม่ทำให้ "หยาดเหงื่อ" ของ
พ่อแม่ต้องเสียเปล่า ผมได้ใช้ "ทรัพย์สินสมบัติ" ที่พ่อแม่ให้มา นั่นคือ "วิชาความรู้" มาเลี้ยงชีวิต เมื่อมีโอกาสผมก็ตอบแทน
พระคุณท่าน คำว่า "มีวิชาเหมือนมีทรัพย์อยู่นับแสน" นั้น ก็ยังคงเป็นจริง

ให้นักเรียนอ่านบทความที่ 2 และ 3 และตอบคำถามข้อที่ 2 ในข้อสอบ

บทความที่ 2

หมู่บ้านคีรีวง

(ดัดแปลงจาก บันจรรย์นชมิวิ ชิลกับังงานผ้ามัดย้อม สูดอากาศดีดี ที่ “บ้านคีรีวง” โดย ผู้จัดการออนไลน์, 2014)

“บ้านคีรีวง” อยู่ในอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่นี่เป็นชุมชนเก่าแก่ที่โอบล้อมด้วยขุนเขาและสายน้ำ แต่เดิมชุมชนแห่งนี้มีชื่อว่า “บ้านขุนน้ำ” เพราะตั้งอยู่ใกล้ต้นน้ำจากยอดเขาหลวง ซึ่งไหลต่อมาเป็นลำธารขนาดใหญ่ผ่านกลางหมู่บ้าน เรียกว่า “คลองท่าดี” ทำให้มีทัศนียภาพที่งดงามมาก ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อหมู่บ้านเป็น “บ้านคีรีวง” ซึ่งหมายถึงหมู่บ้านที่อยู่ภายในวงล้อมของภูเขา วิถีชีวิตชาวบ้านในชุมชนนั้นสงบเรียบง่าย อาชีพหลักส่วนใหญ่คือการทำ “สวนสมรม” หรือสวนผลไม้ผสม เช่น มังคุด เงาะ ทุเรียน และสะตอ

5

สิ่งที่โดดเด่นที่ทำให้หมู่บ้านคีรีวงเป็นที่รู้จักก็คืออากาศที่บริสุทธิ์ โดยในปี 2552 กรมควบคุมมลพิษได้เข้ามาตรวจคุณภาพอากาศที่บ้านคีรีวง ปรากฏว่าคุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์ดีมากเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ ในประเทศ และยังมีอากาศที่บริสุทธิ์กว่ามาตรฐานถึง 100 เท่า จนถือได้ว่าบ้านคีรีวงเป็นสถานที่ที่มีอากาศดีที่สุดในประเทศไทย เนื่องจากรายล้อมไปด้วยต้นไม้และภูเขาที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ

นอกจากนี้ ที่นี่ยังได้รับรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวปี 2541 ซึ่งเป็นรางวัลยอดเยี่ยมประเภทเมืองและชุมชนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) โดยที่บ้านคีรีวงแห่งนี้ถือเป็นชุมชนต้นแบบในด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นสถานที่ที่ได้รับความนิยมที่ยังมีการรักษาสิ่งแวดล้อมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมทั้งยังเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเรียนรู้ที่อิงกับธรรมชาติอีกด้วย

10

ภายในหมู่บ้านได้จัดตั้งกลุ่มต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปร่วมกิจกรรมได้ เช่น “กลุ่มใบไม้” เป็นกลุ่มที่ทำผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อม นักท่องเที่ยวจะได้เรียนรู้วิธีการย้อมผ้าโดยใช้สีที่ทำมาจากวัสดุธรรมชาติ “กลุ่มลูกไม้” จะทำผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ ของใช้และของที่ระลึก เช่น แหวน สร้อย พวงกุญแจ โดยใช้เศษวัสดุที่ได้จากธรรมชาติ ส่วนที่ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวแห่งนี้มีจักรยานให้เช่าในราคา 50 บาทต่อวัน นักท่องเที่ยวสามารถปั่นจักรยานท่องเที่ยว และนอนพักที่โฮมสเตย์ รวมถึงเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพในราคาที่ไม่แพงอีกด้วย

15

บทความที่ 3

ที่สุดของอากาศแสนบริสุทธิ์ ณ หมู่บ้านคีรีวง

(ดัดแปลงจาก *ที่สุดของอากาศแสนบริสุทธิ์ หมู่บ้าน 'คีรีวง'* จ.นครศรีธรรมราช โดย ไทยรัฐออนไลน์, 2015)

ผมมีโอกาสได้มาพบกับหมู่บ้านอันสงบและสวยงามเหมือนในนิทาน นั่นคือ หมู่บ้านคีรีวง ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองนครศรีธรรมราชเพียง 20 กิโลเมตร และใช้เวลาเดินทางเพียง 20 นาที ที่คีรีวง...มีมุมซิกเนเจอร์ที่นักท่องเที่ยวชอบไปถ่ายรูป คือ 'สะพาน' แต่ที่ผมชอบ คือ ลำธารอันสวยงาม น้ำใสจนมองเห็นก้อนหินกับฝูงปลา ลำน้ำที่ไหลผ่านร่องหินก็ไม่ได้สวยงามไปกว่าวิวงามในโปสการ์ดตามเมืองนอกเลย กิจกรรมประจำวันของผู้คนก็ยังมีส่วนช่วยให้ลำธารแห่งนี้ดูมีชีวิตชีวาอีกด้วย

5

นอกเหนือไปจากลำธาร สิ่งที่ผมประทับใจก็คือ 'ผู้คน' คนแรก คือ 'ยายเคลื่อนไหว' ยายเล่าว่าสามสิบกว่าปีที่แล้วตรงนี้ได้เป็นแม่น้ำแต่เป็นหมู่บ้าน แล้วตอนนั้นเกิดน้ำท่วมใหญ่ บ้านหายไปกับน้ำหมด ชาวบ้านลำบากกันมาก แต่ก็เพราะน้ำท่วมหนนั้น ทำให้คนจนคนรวยกลับมาเท่ากันหมด ชาวบ้านเริ่มมีความเอื้ออาทรมากขึ้น คนที่ไม่เคยแบ่งปันก็รู้จักแบ่งปัน แล้วมันก็สืบทอดมาเป็นนิสัยจนทุกวันนี้ คนที่นี่เลยมีนิสัยชอบช่วยเหลือและสามัคคีกันมาก

ส่วน 'พี่วัน' เป็นเจ้าของร้านน้ำชาเล็กๆ พี่วันมีของแถมให้ผมทุกวัน ทั้งมังคุด ทุเรียน มะม่วง เงาะ และสะตอ ที่นี้จะมิกฎข้อหนึ่งว่าจะเกรงใจแค่ไหนก็ห้ามปฏิเสธ สุดท้ายคือ 'ยายปาน' กับหลานสาว ผมเคยขออนุญาตไปเที่ยวสวนผลไม้ แยกกับมังคุดมาให้ แล้วยังนำซากาแฟมาต้อนรับ แกบอกรว่าถ้าวันหลังมาอีก ก็มาพักบ้านแกได้ ส่วนเจ้าหลานตัวน้อยก็ชวนผมกินข้าวด้วย คิดดูสิครับ คนหนึ่งชวนกิน คนหนึ่งชวนมาพัก ผมรู้สึกได้เลยว่าทั้งสองคนใส่ใจเราแบบเกินร้อย แอบสงสัยในใจว่า ถ้าเป็นเราบ้างละ...จะให้ใจกับคนแปลกหน้าได้มากขนาดนี้ไหม

10

นอกจากลำธาร และผู้คนแล้ว คีรีวงยังมี 'อากาศดี' สาเหตุก็เพราะภูมิประเทศตั้งอยู่ใต้เขาหลวง จริงอยู่... ที่ที่อากาศดีนั้นก็มีเยอะ แต่ลองถามตัวเองดูสิครับ เราอยากจะมีดังตัวอยู่ที่ไหนสักที่ แค่เพราะอากาศดีหรือเปล่า สิ่งที่ผมเชื่อว่าคีรีวงมีเหนือกว่าหมู่บ้านอากาศดีทั่วไป คือ 'บรรยากาศ' ทั้งภูเขาที่บริสุทธิ์ ผู้คนที่บริสุทธิ์ และสายน้ำที่บริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้ช่วยเสริมให้หมู่บ้านแห่งนี้ ปล่อยเอาลมหายใจที่บริสุทธิ์ออกมา

15

คีรีวงเป็นหมู่บ้านแสนสงบที่เหมาะสมสำหรับคนที่อยากหยุดพักจากการวิ่งไล่ตามอะไรสักอย่าง ถ้านิยามการเดินทางของใครสักคนหมายถึงการ 'ซาร์จแบตเตอรี่' ผมอยากเสริมให้ว่า สำหรับคีรีวงมันคือ การ 'เปลี่ยนแบตเตอรี่ใหม่หมดทั้งก้อน' และถ้าจะมีสักที่ในประเทศไทยที่ผมจะยอมเสียเงินเพื่อซื้ออากาศหายใจ ก็คงจะมีแค่ที่นี่...หมู่บ้านในนิทาน...หมู่บ้านคีรีวง

20

BLANK PAGE

Permission to reproduce items where third-party owned material protected by copyright is included has been sought and cleared where possible. Every reasonable effort has been made by the publisher (UCLES) to trace copyright holders, but if any items requiring clearance have unwittingly been included, the publisher will be pleased to make amends at the earliest possible opportunity.

To avoid the issue of disclosure of answer-related information to candidates, all copyright acknowledgements are reproduced online in the Cambridge International Examinations Copyright Acknowledgements Booklet. This is produced for each series of examinations and is freely available to download at www.cie.org.uk after the live examination series.

Cambridge International Examinations is part of the Cambridge Assessment Group. Cambridge Assessment is the brand name of University of Cambridge Local Examinations Syndicate (UCLES), which is itself a department of the University of Cambridge.